

EN JAN I LA JÚLIA

NECESSITATS:

- Un espai ample i tancat on poder concentrar-nos amb quatre cantonades lliures.

OBJECTIUS:

- Reconèixer què s'espera de nosaltres pel fet de ser nois o noies
- Prendre consciència de com condicionen les expectatives que es tenen com a "home" / "dona" a l'hora de prendre decisions
- Aprendre a reconèixer què volem fer a cada moment i poder expressar-ho

EDAT:

- Grups de joves acostumats a fer activitats de grup a partir dels 13 anys

TEMPS:

- 40-60 min (depenent del nombre de participants i de la variant de joc que s'esculli)

DESENVOLUPAMENT:

Es convida al grup a posar-se al centre de la sala que haurà dividit en quatre cantonades.

Es comenta que es presentarà un dilema sobre el que les persones participants han de prendre una decisió i formar-ne una opinió. Per això, utilitzarem les quatre cantonades de la sala: 1, 2, 3 i 4

La dinamitzadora llegirà una situació en què tindrem sempre per protagonista el mateix personatge (procurar que el nom del personatge no coincideixi amb el de cap noi del grup). Davant la situació plantejada, el grup haurà de situar-se a una de les tres opcions donades per cada cantonada (la quarta opció serà sempre la cantonada 4 destinada a "altres respostes")

Algun dels dilemes exemples que es poden utilitzar (fora bo adaptar-los a la realitat del grup):

- Els pares d'en Jan s'estan separant i un comentari que es fa a classe el posa molt trist i li venen ganes de plorar:
  1. Plora obertament i quan li pregunten per què plora ho explica al grup
  2. Va al lavabo a plorar sol
  3. Aguanta les ganes de plorar i s'espera al pati per explicar-ho a un col·lega
  4. Cantonada oberta

- En Jan ha sortit de festa amb els amics i després d'unes quantes copes, els amics li proposen que trenqui els retrovisors dels cotxes aparcats. Què creieu que farà en Jan i perquè?
  1. Els trenca sense miraments
  2. Els hi diu que no, però si insisteixen acaba cedint
  3. Els hi diu que no ho vol fer
  4. Cantonada oberta

- A la sortida de l'institut en Jan veu passar a una noia que li agrada molt. Està acompanyat d'un amic
  1. Li explica a l'amic que fa temps que li agrada la noia i que voldria sortir amb ella
  2. Li diu algun "piropu"
  3. Se'l guarda per ell i calla
  4. Cantonada oberta

Després de cada situació, cal que des de la cantonada els nois i noies argumentin les seves respostes i si fa falta que continuïn alguna de les històries. Per exemple, si parlen del "piropu" preguntar-los quin creuen que li diria, etc. És important que cadascuna de les persones que participen del joc pugui expressar la seva elecció i la seva opinió al respecte.

Indicacions per a la dinamització:

És important utilitzar les situacions com excusa per parlar de les seves pròpies experiències i els podem ajudar fent preguntes del tipus: us heu trobat alguna vegada en una situació semblant? Què va fer? Com vàreu reaccionar? Ha sigut més fàcil decidir què faria en Jan que decidir què hem de fer nosaltres? Perquè?...

No estem jutjant a ningú, sinó compartint vivències i sentiments que han de permetre el treball assertiu en la presa de decisions davant les pressions que reben constantment del grup d'iguals.

També és possible que les raons i opinions donades ens portin a noves situacions que podem utilitzar per tornar a jugar a les quatre cantonades.

Variants a tenir en compte:

En un grup on hi ha noies podem optar per dues variants: Les noies també juguen igual que els nois, així, podem evidenciar també si hi ha diferència i quina hi ha davant la mateixa situació, viscuda per cadascun dels col·lectius. (En aquest cas és important introduir situacions on les noies també s'hi sentin identificades a partir d'una altra protagonista amb nom femení, i alternar-les)

Les diferents respostes ens poden dur a parlar de la pressió sobre la "masculinitat" que pateixen els nois però també de les gestions emocionals pressionades que poden compartir les noies. Així, s'estableix un diàleg no només individual sinó també entre noies i nois sobre qüestions rutinàries de la vida al grup d'iguals.

La segona opció, és proposar el joc en dos temps, de manera que primer es plantegen unes situacions per als nois i les noies fan d'espectadores anotant comentaris, raons i impressions extretes de la dinàmica feta pel grup de nois, per després passar a fer noves situacions que han d'argumentar les noies, mentre els nois asseguts, prenen també -en silenci i sense intervenir- notes i impressions de la dinàmica que realitzen les noies.

En aquest cas, la dinàmica serà molt més llarga ja que caldrà reservar un espai de 30 minuts perquè cada grup faci el retorn de la dinàmica observada i es tingui un espai distès on compartir i tancar la sessió.

També caldrà tenir present de dur papers i bolígrafs per a cada persona del grup que haurà d'utilitzar en el moment de la observació.

Autoria: variant del joc *Los Dilemas* del col·lectiu Edupaz (Mèxic)